

EEN HEESTERTJE VOOR DEN VOGELVRIEND.

HET is aardig, zooals de vogels langzamerhand het Naardermeer beplanten met allerlei boomgewas. Waar dertig jaar geleden geen enkel struikje stond, staan nu dichte boschjes van lijsterbes, vogelkers, Geldersche roos en overheerlijke bramen. Onlangs ontdekte ik op den Ringdijk weer een aardige aankomeling, een heestertje dat prachtig bloeit; in 't voorjaar met veel groote witte bloemen, dat in 't

najaar lekkere zoete vruchten voortbrengt en in September en October de allerheerlijkste herfstkleuren vertoont op zijn gebladerde. 't Is het Zwarte Arbutus-appeltje (*Aronia melanocarpa*).

Ik informeerde dadelijk bij alle bewoners van dien hoek van 't Meer, of die struikjes ook soms waren aangeplant, maar daar was nooit van zijn leven iets neergezet, zoodat het wel geen twijfel lijdt, of de vogels zelf hebben de plantaangebracht. Waarschijnlijk hebben ze ze opgedaan in een der vele boomkwekerijen in Naarden of Bussum.

't Is mij echter niet bekend, of het Arbutusappeltje wel veel in die kwekerijen voorkomt, want, hoe geliefd dit heestertje ook vroeger geweest moge zijn, thans wordt het maar weinig aangeplant. Hoe 't zoo uit de mode geraakt is, zou ik niet kunnen zeggen. De plant heeft als sierstruik en voor onderplanting schitterende eigenschappen. Er zijn er maar weinig, waarvan de bladeren zoo prachtig door zwartgroen en purpur heen verkleuren tot het felste rood. Ook de bloemen zijn heel mooi, zij herinneren ietwat aan die van de Rotspeer, mooie, losse, groote, witte bloemen. De vruchtjes zijn zwart, zacht en zoet; een heerlijke versnapering voor de vroege trekvogels. Ook mag het een verdienste heeten, dat de heester onderaardsche uitloopers maakt en zich welig vertakt, zoodat hij een prachtige dekking oplevert en verloren hoeken mooi kan opvullen. Ook zijn de wintertwijgen en de knoppen allersierlijkst van vorm en kleur.

Vogelvrienden kunnen van dit struikje veel genoeg hebben, daar het tegelijk een goede nestgelegenheid en overvloedig voedsel oplevert. De verwante soort, het roode *Arbutusappeltje*, is ook heel mooi en zelfs voor decoratieve doeleinden nog beter, doordat aan deze struik de roode vruchten tot laat in den winter blijven zitten. Maar de vogels houden meer van het zwarte *Arbutusappeltje*.

Beide planten zijn afkomstig uit Noord-Amerika. Misschien vindt ge, als ge goed zoekt op oude buitens of in ouderwetsche plantsoenen, nog wel groote exemplaren van deze mooie heesters.

JAC. P. TH.

EEN PAAR VOOR DE NEDERLANDSCHE FAUNA NIEUWE BIJEN EN WESPEN.

HOEWEL bij eenigszins ijverig zoeken in ons land nog heel wat Hymenoptera zullen zijn te vinden, die tot nog toe niet als inlandsch bekend stonden, verdient het volgende drietal wel, hier even vermeld te worden.

Nummer één is eene sluipwesp, *Stephanus serrator*, F. behoorende tot eene afzonderlijke familie, de Stephanidae, waarvan maar een paar vertegenwoordigers in Europa voorkomen. Dit vreemd gevormde dier, dat zwart is, met het achterlijf en de pooten gedeeltelijk rood, en op het eerste gezicht wel eenige gelijkenis met een *Foenus* vertoont, heet,

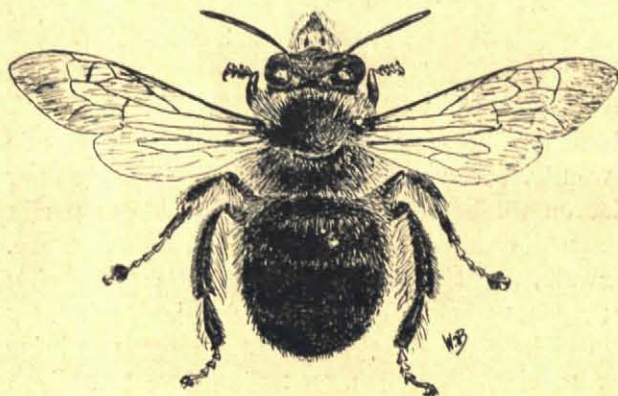

Fig. 2. Een wilde bij (*Podalirius intermedius*). Mannetje.

ofschoon uit verschillende landen van middel-Europa (ook België) bekend, zeer zeldzaam, doch schijnt in de omgeving van Epen (Zuid-Limburg) veel voor te komen. Beide keeren, dat ik daar in het begin van Juni was, zag ik deze sluipwesp in vrij groot aantal zitten op de paaltjes, dienende tot afbakening van de weiden. De dieren waren meestal zoo traag, dat ze gemakkelijk met

Fig. 1. Een sluipwesp (*Stephanus serrator*).
Dubbele grootte.